

Н.Ю. Гнатюк

СИСТЕМАТИЧНА СТРУКТУРА ФЛОРИ БАСЕЙНУ РІКИ КРИНКИ

флора, систематична структура, басейн ріки Кринки

Вступ

Аналіз систематичної структури є одним з етапів дослідження кожної флори, який визначає властивий їй розподіл видів між систематичними категоріями більш високих рангів [23–25]. Отримані кількісні показники порівнюються з такими ж показниками інших флор та дозволяють визначити та розкрити певні ботаніко-географічні закономірності рослинного світу [23].

У промисловому регіоні саме басейни річок є місцями, де найкраще збереглися фрагменти природної рослинності, та відзначаються своєрідними природно-історичними та еколого-ландшафтними умовами. Також вони є елементарними хоріонами [1], тому утворюють конкретну флору або серію конкретних флор, які необхідно розглядати як єдиний природний флористичний комплекс [5].

Недостатньо дослідженою у флористичному відношенні є територія басейну ріки Кринки, притоки ріки Міус, що знаходиться на південному макросхилі Донецького кряжа (включаючи Зуївську антикліналь та Амвросіївський купол), у будові якого бере участь складний комплекс геологічних відкладень пісковиків та вапняків карбону. Це зумовлює різноманітність ландшафтів яружно-балкового типу і пов'язану з цим різноманітність флороценотипів. Давня історія формування басейну р. Кринки сприяла становленню його унікальної флори з реліктовими, пограничноареальними та вузьколокальними ендемічними видами. З огляду на вищезазначене, дослідження сучасного стану флори басейну р. Кринки є актуальним.

Басейн р. Кринки (площа 2634 км²), на території України знаходиться у межах Шахтарського та Амвросіївського районів Донецької адміністративної області, Перевальського району Луганської області. Розорані землі займають 61,4% площі Амвросіївського району, до 51,0% площі Шахтарського району Донецької області та 40,8% площі Перевальського району Луганської області. Ліси Кринкського підрайону – листяні, байрачного і заплавного типу, загальна їх площа – 70 км². У Шахтарському та Амвросіївському районах сінокоси займають відповідно 0,4% та 0,2%, пасовища – 14,1% і 9,1%, багаторічні насадження – 1,2 і 1,8%, ліси з лісосмугами і лісо-насадженнями у балках і на пісках – 8,5% і 6,9%, чагарники – 0,8% і 0,3%, частка балок займає 0,71% і 1,22% території районів [21].

Згідно з флористичним районуванням Південного Сходу України [1], басейн р. Кринки належить до Голарктичного царства, Північнопалеарктичного підцарства, Паннонсько-Причорноморсько-Прикаспійської області, Причорноморсько-Донської провінції, Східнопричорноморської підпровінції, Донецького округу, Донецького району, Торецько-Луганського та Кринкського підрайонів.

Дослідженню флор басейнів річок присвячено багато публікацій [1, 4, 10, 11, 19, 20, 27, 28], але флора басейну р. Кринки згадується лише у зв'язку з вивченням окремих видів або конкретних флор-ізолятів [1–3, 6–9, 12–15, 17, 18, 22], її флора не була предметом конкретного вивчення, аналіз її систематичної структури не проводили.

Мета та завдання досліджень

Метою цієї роботи є встановлення видової різноманітності і систематичної структури флори басейну р. Кринки та виявлення її характерних рис.

Об'єкти та методика досліджень

Флору ми розглядаємо як сукупність місцевих географічних популяцій усіх видів рослин, якій властива ієрархічна структура [26]. Для досягнення мети визначали співвідношення між

окремими групами рослин у відсотках загальної кількості видів, родів, родин; розподіл видів між порядками, родинами, родами; кількісний склад родин та родів, які займають у флорі провідне положення; співвідношення між кількістю видів та родів у різних родин [23–25], а також проводили порівняння систематичної структури та головних пропорцій флори басейну р. Кринки з відповідними показниками, обчисленими нами щодо регіональної флори (2070 видів, що відносяться до 685 родам, 144 родинам, 9 класам та 7 відділам [16]). Матеріалами для аналізу систематичної структури флори є списки видів, складені в результаті 42 експедиційних обстежень більше 50 флор-ізолятів у басейні р. Кринки, критично оброблених матеріалів гербарних колекцій Донецького ботанічного саду НАН України (DNZ) та літературних даних [8, 14, 15]. Польові дослідження проводили упродовж 2004–2012 рр. за загальноприйнятими методами (рекогносцирувальні маршрутні, напівстаціонарні). Систематичну структуру флори басейну досліджено за принципами, розробленими О.І. Толмачовим [23].

Результати дослідження та їх обговорення

Згідно даних літературного вивчення, флора басейну р. Кринки налічує 864 види [1]. У результаті наших досліджень встановлено, що флора цього басейну включає 1241 вид, 477 родів, 108 родин та 5 відділів. Вперше для досліджуваної території наведено 33 види судинних рослин, 1 новий вид для Південного Сходу України (*Campanula cervicaria* L.) та понад 30 нових місцезнаходжень 21 раритетного виду. Це свідчить про значне флористичне багатство басейну р. Кринки порівняно з флорами сусідніх і більш віддалених басейнів річок та більш інтенсивним антропогенним впливом на їхні території: флора басейну Сіверський Донець (загальна площа 98900 км²) включає 1207 видів судинних рослин [13], Самари (22600 км²) – 483 види, Вовчої (13320 км²) – 638 видів, Казенного Торця (5410 км²) – 964 види [19], Кальміусу (5070 км²) – 1122 види [13], Лугані (3700 км²) – 699 видів [1], Великої Кам'янки (1800 км²) – 951 вид, Верхнього Міусу та Нагольної (1800 км²) – 788 видів, Берди (1800 км²) – 550 видів [13], Бахмут (1680 км²) – 659 видів [1], Грузького Єланчика (1300 км²) – 610 видів [13].

У флорі басейну р. Кринки незначно представлені відділи Equisetophyta, Polypodiophyta, Pinophyta та Gnetophyta, види цих відділів складають лише 1,0 % флори (табл. 1). Переважну більшість видів у флорі басейну мають представники відділу Magnoliophyta (98,9%). Співвідношення між однодольними та дводольними рослинами складає 1:5,1 (16,1% та 82,8% видів відповідно). Цей показник більший за відповідний показник для регіональної флори (1:4,1) [16] та флори Давнього Середземномор'я (1: 4,5) [29].

Таблиця 1. Таксономічна структура флор басейну р. Кринки та Південного Сходу України

Відділ та клас	Кількість родин (% від загальної кількості родин)		Кількість родів (% від загальної кількості родів)		Кількість видів (% від загальної кількості видів)		Пропорція (родин: родів: видів)	
	БРК*	ПСУ**	БРК	ПСУ**	БРК	ПСУ**	БРК	ПСУ**
<i>Equisetophyta</i>	1 (1,0)	1 (0,7)	2 (0,4)	2 (0,3)	5 (0,4)	7 (0,3)	1:2:5	1:2:7
<i>Polypodiophyta</i>	3 (2,8)	10 (6,9)	3 (0,6)	10 (1,4)	6 (0,5)	14 (0,7)	1:1:1,6	1:1:1,5
<i>Pinophyta</i>	1 (1,0)	1 (0,7)	1 (0,2)	1 (0,1)	1 (0,08)	2 (0,1)	1:1:1	1:1:2
<i>Gnetophyta</i>	1 (1,0)	1 (0,7)	1 (0,2)	1 (0,1)	1 (0,08)	1 (0,05)	1:1:1	1:1:1
<i>Magnoliophyta</i>	102 (94,4)	132 (91,7)	470 (98,5)	673 (98,2)	1228 (98,9)	2052 (99,1)	1:4,6:12,1	1:5,1:15,5
<i>Magnoliopsida</i>	79 (73,1)	103 (71,5)	386 (80,9)	541 (79,0)	1028 (82,8)	1655 (79,9)	1:4,9:13,0	1:3,7:16,1
<i>Liliopsida</i>	23 (21,3)	29 (20,1)	84 (17,6)	132 (19,3)	200 (16,1)	397 (19,2)	1:3,6:8,7	1:4,5:13,7
ВСЬОГО	108 (100)	144 (100)	477 (100)	685 (100)	1241 (100)	2070 (100)	1:4,4:11,5	1:4,7:14,4

Примітка. *БРК – флора басейну р. Кринки, **ПСУ – флора Південного Сходу України (дані обчислені нами від загального складу цієї флори [16])

У систематичній структурі флор десять провідних родин за кількістю видів, на думку О.І. Толмачова, відображають сутність взаємовідносин і взаємообумовленості конкретної флори [24]. У флорі басейну р. Кринки три провідні родини включають 360 видів (29,0% від загальної кількості видів флори басейну), десять провідних родин включають 753 види (60,7%). Решта 98 родин включають 39,3% видів. Отже, невелика кількість родин відіграє провідну роль у співвідношенні видового багатства, тоді, як кількісно переважають родини з невеликою кількістю видів.

За основною частиною спектр провідних родин флори басейну р. Кринки співпадає зі спектром флори Південного Сходу України, зокрема стосовно родин Asteraceae, Poaceae, Apiaceae (табл. 2). Перше місце займає родина Asteraceae, що характерно для флор Голарктики. Високе положення родини Poaceae (друге місце у родинному спектрі) є у цілому характерною особливістю регіональних флор Палеарктики. У спектрі провідних родин флори басейну р. Кринки відмічено ряд особливостей. Так, підвищена участь родини Rosaceae (родина займає третє місце у спектрі досліджуваної флори та шосте – у флорі регіону) зумовлена наявністю поліморфізму у крупних родів цієї родини – *Rosa* і *Potentilla*, а також наявністю у флорі значної кількості лісових видів, що є показником помірнотропічного характеру досліджуваної флори. Також у флорі басейну відмічено збільшену участь родини Ranunculaceae, представлену здебільшого у помірних та холодних областях Земної кулі, навпаки, зменшену участь родини Brassicaceae, представники якої властиві для пустельних районів. Спектр провідних родин досліджуваної флори, як і флори регіону, більш тяжіє до спектрів Давнього Середземномор'я, це підтверджує і наявність родин Brassicaceae, Fabaceae, Lamiaceae, Caryophyllaceae, Apiaceae [5, 23].

Встановлено, що 59 родин (54,6% загальної кількості родин) включають по одному роду, а 34 родини (32,5%) – по одному виду. Кількість видів на 1 родину у флорі басейну р. Кринки складає 12, що менше за цей показник у регіональній флорі (15 видів) [16]. Кількість видів, що в середньому припадає на один рід, складає 2,6, що свідчить про своєрідність фізико-географічних умов, за яких формувалася флора басейну. Цей показник завжди нижче у рівнинних флорах, що формувалися за одноманітних умов клімату та рельєфу.

Таблиця 2. Спектри провідних родин флор басейну р. Кринки та Південного Сходу України

Родина	Флора басейну р. Кринки		Флора Південного Сходу України	
	ранг	кількість видів (%)*	ранг	кількість видів (%)*
Asteraceae	1	175 (14,1)	1	260 (12,6)
Poaceae	2	103 (8,3)	2	177 (8,5)
Rosaceae	3	82 (6,6)	6	104 (5,0)
Brassicaceae	4	79 (6,3)	3	126 (6,1)
Fabaceae	5	72 (5,8)	4	111 (5,4)
Lamiaceae	6	70 (5,6)	7	94 (4,5)
Caryophyllaceae	7	62 (5,0)	5	110 (5,3)
Apiaceae	8	45 (3,6)	8	77 (3,7)
Ranunculaceae	9	33 (2,6)	10	59 (2,8)
Chenopodiaceae	10	32 (2,6)	9	67 (3,2)
Veronicaceae	11-12	31 (2,5)	11-12	52 (2,5)
Boraginaceae	11-12	31 (2,5)	11-12	52 (2,5)
Rubiaceae	13	25 (2,0)	13	47 (2,3)
Polygonaceae	14	21 (1,7)	14	44 (2,1)
Euphorbiaceae	15	14 (1,1)	15	25 (1,2)

Примітка. *Відсоток від загальної кількості видів родини у флорі

Більш детально специфіку досліджуваної флори відображає родовий спектр (табл. 3). Спектр родів більш різноманітний та включає 25 родів, із них 16 містять не менше 10 видів; вони разом нараховують 248 видів або 19,9% від загальної кількості видів флори басейну.

Таблиця 3. Спектри провідних родів флори басейну р. Кринки та Південного Сходу України

Роди	Флора басейну р. Кринки		Флора Південного Сходу України	
	ранг	кількість видів (%)*	ранг	кількість видів (%)*
<i>Rosa</i>	1	28 (2,2)	4	32 (1,5)
<i>Galium</i>	2	21 (1,7)	2	37 (1,8)
<i>Veronica (incl. Pseudolysimachion)</i>	3	19 (1,5)	3	36 (1,7)
<i>Carex</i>	4-5	18 (1,4)	1	45 (2,2)
<i>Centaurea</i>	4-5	18 (1,4)	5	28 (1,3)
<i>Artemisia</i>	6-7	17 (1,4)	8	22 (1,1)
<i>Potentilla</i>	6-7	17 (1,4)	7	23 (1,1)
<i>Trifolium (incl. Amoria, Chrysaspis)</i>	8	15 (1,2)	13	16 (0,8)
<i>Euphorbia</i>	9-10	13 (1,0)	9	20 (1,0)
<i>Viola</i>	9-10	13 (1,0)	10-11	19 (0,9)
<i>Astragalus</i>	11-13	12 (1,0)	6	24 (1,1)
<i>Ranunculus</i>	11-13	12 (1,0)	10-11	19 (0,9)
<i>Stipa</i>	11-13	12 (1,0)	12	18 (0,9)

Примітка. *Відсоток від загальної кількості видів роду у флорі

Спектр провідних родів флори басейну р. Кринки відображає різноманітність умов існування на цій території. Десять провідних родів представлені 179 видами (14,4% від загальної кількості видів). За основною частиною спектр провідних родів флори басейну р. Кринки співпадає зі спектром родів, характерних для флори Південного Сходу України, наприклад, роди *Galium* L., *Veronica (incl. Pseudolysimachion)* L., *Centaurea* L., *Potentilla* L., *Euphorbia* L., *Viola* L., *Ranunculus* L., *Stipa* L. На першому, другому та третьому місцях у родовому спектрі флори басейну знаходяться роди *Rosa* L. (у флорі регіону цей рід займає лише четверте місце), *Galium* L. і *Veronica* L. Взагалі це дуже крупні роди, представлені великою кількістю видів у регіональній флорі, тобто на цій території у межах цих родів йдуть активні процеси видоутворення, тут виділяються центри їхнього поліморфізму. Звертає на себе увагу значне зниження у флорі басейну позицій родів *Carex* L. (у спектрі родів флори басейну рід займає 4–5 позицію, тоді як у флорі регіону – 1) та *Astragalus* L. (11–13 місце у спектрі родів флори басейну та 6 у спектрі родів флори регіону), що визначає специфічні особливості досліджуваної флори. Рід *Carex* L. включає як типові болотні, так і лучні, прибережно-водні, лісові і галофільні види у досліджуваній флорі, що відображає шляхи їх міграції та адаптації до вологих умов зростання. Види родів *Centaurea* L. та *Artemisia* L. переважають у флорі басейну не тільки завдяки приуроченості до степових схилів, але і здатності їхніх представників оселятися на порушених землях, рудеральних місцях та у агрофітоценозах. Наступні позиції займають роди *Potentilla* L. (17 видів) та *Trifolium* L. (15). Більшість видів роду *Trifolium* є типовими лучними компонентами справжніх та остепнених лук.

Меншу кількість видів містять наступні роди: по 11 видів – *Vincetoxicum* Wolf і *Allium* L.; по 10 – *Poa* L.; по 9 – *Atriplex* L., *Campanula* L., *Geranium* L., *Otites* Adans., *Scorzonera* L. і *Vicia* L.; по 8 – *Lathyrus* L., *Rumex* L. і *Salvia* L. По 7 видів нараховують 8 родів, по 6 – 11 родів, по 5 – 18 родів, по 4 – 23 роди, по 3 – 46 родів, по 2 – 81 рід. У флорі басейну 265 родів представлені 1 видом. Монотипні роди складають 55,5% загальної кількості родів, включають 21,3% загальної

кількості видів. Таким чином, у складі флори басейну є 16 політипічних роди, які включають 247 видів. Серед політипічних у флорі басейну є давньосередземноморські, бореальні та суббореальні роди. Це свідчить про певний ступінь гетерогенності флори басейну р. Кринки, що зумовлено її тривалим періодом автохтонного розвитку, а також значним збагаченням алохтонними елементами та загальними різкими геолого-кліматичними змінами.

Висновки

Таким чином, в результаті аналізу систематичної структури флори басейну р. Кринки встановлено її значне флористичне багатство порівняно з флорами інших басейнів річок та репрезентативність щодо флори регіону (59,9 % від загальної кількості видів, 69,6 % родів, 75 % родин). У цілому флора басейну р. Кринки, як і регіональна флора, має певний ступінь гетерогенності, що підтверджує її зв'язки з флорою Давнього Середземномор'я, та наявність деяких рис, що більш властиві флорам помірної Голарктики, наприклад, підвищена кількість видів родин Rosaceae, Ranunculaceae та значна кількість видів роду *Carex*. Родовий спектр флори басейну р. Кринки в основному відображає загальні риси родового спектру флори Південного Сходу України зі специфічними особливостями: підвищенням позицій родів *Rosa*, *Artemisia*, *Trifolium* та зниженням позицій родів *Carex*, *Astragalus*.

1. Бурда Р.И. Антропогенная трансформация флоры / Раиса Ивановна Бурда. – Киев: Наук. думка, 1991. – 169 с.
2. Бурда Р.И. Бердянский / Р.И. Бурда, В.М. Остапко // Заповедная природа Донбасса. – Донецк: Донбас, 1987. – С. 120–123.
3. Бурда Р.И. Урочище Плоское / Р.И. Бурда, В.М. Остапко // Заповедная природа Донбасса. – Донецк: Донбас, 1987. – С. 131–134.
4. Бурдуковская Г.В. Флора бассейна реки Иволга и ее антропогенные изменения (Западное Забайкалье): автореф. дис. на соискание уч. степени канд. биол. наук: спец. 03.00.05 «Ботаника» / Г.В. Бурдуковская. – Улан-Удэ, 2006. – 19 с.
5. Камелин Р.В. Флорогенетический анализ естественной флоры горной Средней Азии / Рудольф Владимирович Камелин. – Ленинград: Наука, 1973. – 354 с.
6. Клеопов Ю.Д. Рослинне вкриття південно-західної частини Донецького кряжа / Ю.Д. Клеопов // Вісн. Київ. ботан. саду. – 1933. – Вип. 15. – С. 9–162.
7. Клоков М.В. Новый багаторічний вид роду *Onosma* з флори крейдяних відслонень / М.В. Клоков // Ботан. журн. – 1949. – № 6. – С. 323–325.
8. Кондратюк Є.М. Ботаніко-географічна характеристика лісового заказника «Бердянський» / Є.М. Кондратюк, Р.И. Бурда, В.М. Остапко // Укр. ботан. журн. – 1986. – Т. 43, № 1. – С. 76–80.
9. Котов М.І. Рідкісні та ендемічні рослини флори України і необхідність їх охорони / М.І. Котов // Охороняйте рідну природу. – 1964. – Вип. 3. – С. 5–12.
10. Куземко А.А. Рослинність долини річки Рось: синтаксономія, антропогенна динаміка, охорона: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. біол. наук.: спец. 03.00.05 «Ботаніка» / А.А. Куземко. – Київ, 2003. – 20 с.
11. Кузярін О.Т. Заплавна рослинність басейну верхів'я Західного Бугу: еколого-ценотична структура, динамічні тенденції, охорона: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. біол. наук.: спец. 03.00.05 «Ботаніка» / О.Т. Кузярін. – Київ, 2008. – 20 с.
12. Лавренко Е.М. Ботанико-географические исследования между р. Миусом и Кальмиусом: Материалы для ботан.-геогр. районирования / Е.М. Лавренко. – Ростов н/Д, 1925. – 46 с.
13. Муленкова О.Г. Флористичні принципи і критерії формування регіональної екологічної мережі Донецької області: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. біол. наук: спец. 03.00.05 «Ботаніка» / О.Г. Муленкова. – Київ, 2011. – 20 с.
14. О распространении на юго-востоке Украины некоторых раритетных видов растений / В.М. Остапко, В.К. Тохтарь, Е.Г. Муленкова, Н.Ю. Мельникова [та ін.] // Промышленная ботаника. – 2004. – Вып. 4. – С. 177 – 182.
15. Остапко В.М. Раритетный флорофонд юго-востока Украины (хорология) / Владимир Михайлович Остапко. – Донецк: ООО «Лебедь», 2001. – 121с.
16. Остапко В.М. Сосудистые растения юго-востока Украины / В.М. Остапко, А.В. Бойко, С.Л. Мосякин. – Донецк: Ноулидж, 2010. – 247 с.

17. *Остапко В.М.* Эйдологические, популяционные и ценогические основы фитосозологии на юго-востоке Украины / Владимир Михайлович Остапко. – Донецк: ООО «Лебедь», 2005. – 408 с.
18. *Перегрим М.М.* Рідкісні та зникаючі види флори Донецького кряжу: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. біол. наук.: спец. 03.00.05 «Ботаніка» / М.М. Перегрим. – Київ, 2006. – 19 с.
19. *Приходько С.А.* Адаптация флоры бассейна Казенного Торца к антропогенным влияниям: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. биол. наук.: спец. 03.00.05 «Ботаника» / С.А. Приходько. – Киев, 1994. – 21с.
20. *Проць Б.Г.* Флора басейну р. Латориця (у межах України): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. біол. наук: спец. 03.00.05 «Ботаніка» / Б.Г. Проць. – Ужгород, 1997. – 17 с.
21. *Симоненко В.Д.* Фізико-географічне районування Донбасу для цілей сільського господарства (В межах Ворошиловградської та Донецької областей Української РСР). Довідник. / Василій Данилович Симоненко. – Донецьк: Донбас, 1972. – 116 с.
22. *Талиев В.И.* Растительность крайнего юго-восточного пункта Екатеринославской губернии (с. Ольховатка Славяносербского уезда) / В.И. Талиев // Тр. о-ва испыт. природы Харьк. ун-та. – 1896. – Т. 30. – С. 145 – 205.
23. *Толмачев А.И.* Введение в географию растений // Александр Иннокентиевич Толмачев. – Л.: Изд-во Ленингр. ун-та, 1974. – 244 с.
24. *Толмачев А.И.* О количественной характеристике флор и флористических областей // Александр Иннокентиевич Толмачев. – М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1941. – 37 с.
25. *Толмачев А.И.* О некоторых количественных соотношениях во флорах Земного шара // Александр Иннокентиевич Толмачев. – Вестн. Ленингр. гос. ун-та им. А.А.Жданова. – Сер. 15. – 1970. – Вып. 3. – С. 62–74.
26. *Юрцев Б.А.* Флора как базовое понятие флористики: содержание, понятия, подходы к изучению / Б.А. Юрцев // Теоретические и методические проблемы сравнительной флористики. – Л.: Наука, 1987. – С. 13–28.
27. *Mount J.F.* California Rivers and Streams: The Conflict Between Fluvial Process and Land Use / Jeffrey F. Mount. – California, 1995. – 347 p.
28. *Oscar F.C.* Flora of the Santa Ana River and Environs; with references to world botany / F.C. Oscar, D. Svehla, G. Ballmer, A. Montalvo. – California, 2007. – 493 p.
29. *Takhtajan A.* Flowering Plants. Springer Verlag // A. Takhtajan. – 2009. – 918 p.

Донецький ботанічний сад НАН України

Надійшла 03.08.2012

УДК 581.9:582(477.60)

СИСТЕМАТИЧНА СТРУКТУРА ФЛОРИ БАСЕЙНУ РІКИ КРИНКИ Н.Ю. Гнатюк

Донецький ботанічний сад НАН України

Встановлено, що флора басейну р. Кринки включає 1241 вид, 265 родів, 69 родин судинних рослин, що складає 59,9 % від загальної кількості видів, 69,6 % родів, 75 % родин флори Південного Сходу України. Наведено дані аналізу систематичної структури досліджуваної флори, а також результати порівняння її головних пропорцій та спектрів відповідно флори регіону. Встановлено, що у цілому систематична структура флори басейну р. Кринки свідчить про її подібність з регіональною флорою та гетерогенність, що підтверджує зв'язки з флорою Давнього Середземномор'я та деякі риси, більш звичайні для флор помірної Голарктики.

UDC 581.9:582(477.60)

SYSTEMATIC STRUCTURE OF THE KRYNKA RIVER BASIN FLORA N.Yu.Gnatyuk

Donetsk Botanical Garden of the National Academy of Sciences of Ukraine

It has been established that the Krynka river basin flora includes 1241 species of 265 genera, 69 families of vascular plants. This number constitutes 59.9 % of the species, 69,6 % of genera, 75 % of families of flora of the South-East of Ukraine. Data of the analysis of the investigated flora systematical structure is given and its main proportions and spectra are compared to those of the regional flora. Analysis of the systematical structure of the Krynka river basin flora indicates, in general, its similarity to the regional one and heterogeneity, which is the evidence of its relation to the ancient Mediterranean flora and some features, more common for the moderate Holarctic floras.